

МАРКО ГАНЧЕВ
КАК ДА СИ ИЗБИРАМЕ
ПРОТИВНИЦИ

chitanka.info

Урокът как да си избираме противници бе преподаден на Панчо от един вол. С това не искам да кажа, че всеки вол може да преподава или че трябва да се стреми към преподавателска работа. Напротив, доказано е, че на воловете колкото и да им преподава човек, все си остават волове. Изключение правят само телетата, които от телета стават волове.

Но нека не се отвличаме в разсъждения, защото вече бе казано, че младият читател обича действието и пряката реч. Да минем към действието.

Главно действащо лице, както казах, бе един вол.

Второ действащо или по-право бездействащо лице е Панчо.

Пряка реч от страна на вола:

— Му-у-у!

Пряка реч от страна на Панчо няма, понеже си е глътнал езика и не намира с какво да я произнесе.

— Стой! Ва! Ъйс!

Това е пряка реч от моя страна. Мъча се да си припомня всички воловарски междуметия от моята младост, с които тогава се възпираше един вол.

С вола обаче явно говорим на различни езици, понеже не спира, а тича срещу Панчо, навел застрашителни рога.

Не можа да го изпревари и селският пастир, понеже множество крави и телета му препречваха пътя.

За щастие, волът колкото бе свиреп отначало, толкова ставаше по-кротък, приближавайки детето. Изправи си главата и само го бутна леко в гърдите с влажната си муцуна.

Панчо седна напред шосето повече от страх, отколкото от удара.

Волът изпръхтя в лицето му малко презрително и се отдалечи да се слее с чардата, където щеше да си намери по-достойни противници.

Воловарят чак сега го настигна с вдигната тояга. Само че повече бе готов да удари мене, отколкото него.

— Какво правите бе! Защо не си вардите децата? Чунким по много ги раждате.

— Прав си — казвам. — Но се успокой. Нали не стана беля.

— Не стана, ама и аз се чудя как не стана. Знаеш ли го какъв е тоя вол? Голямо говедо е. На петнайсет километра наоколо няма добиче, което да му се опре.

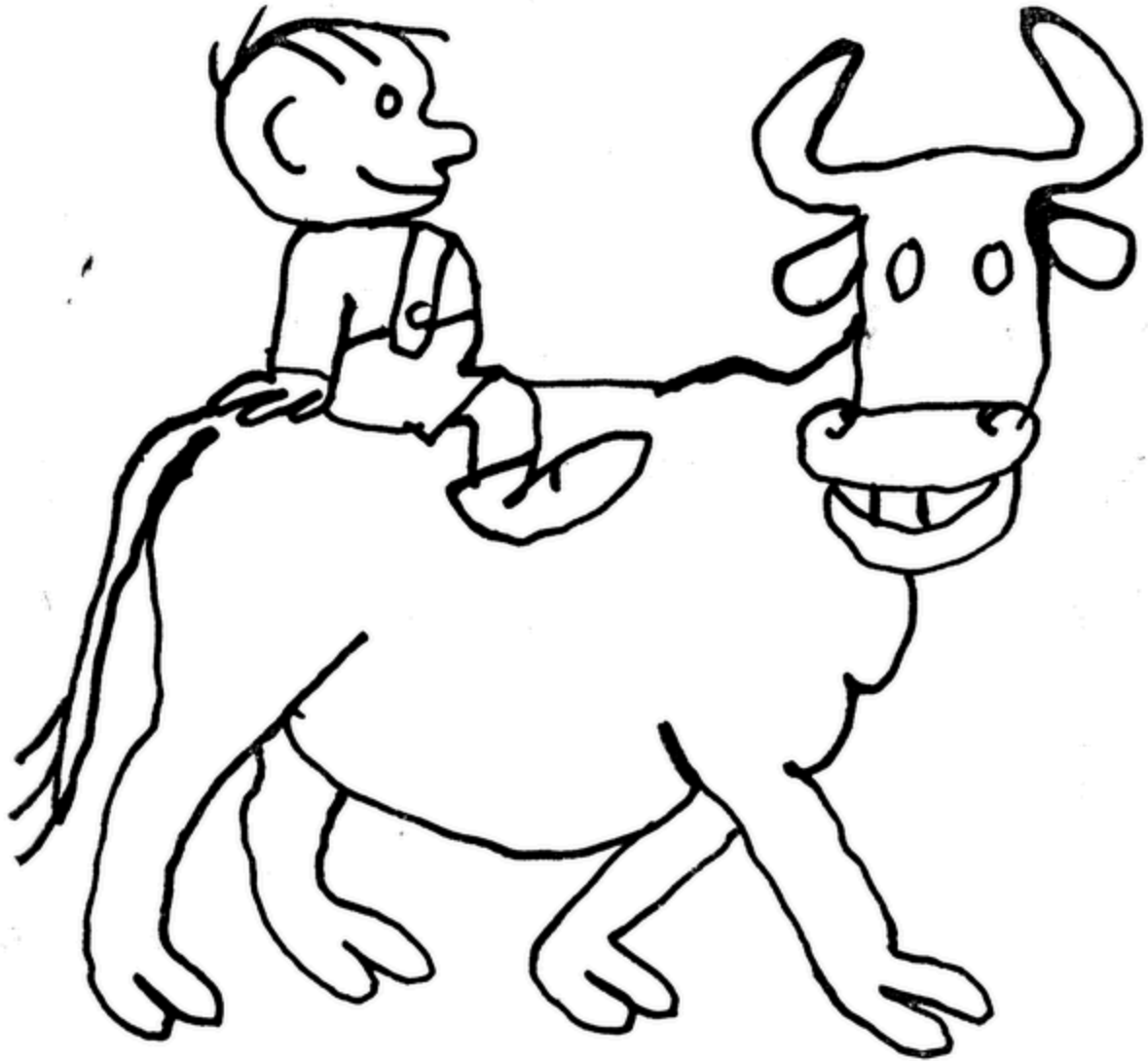
— Точно затова се отказа да намуши и Панчо, защото му е слаб противник — заразсъждавах аз.

— А бе ти на таз кълка леж — заключи воловарят и замина да завръща останалите добитъци. Бях доволен, че няма да ми попречи да използвам случката за поука на Панчо.

А тъкмо сега бе време да му изнеса лекция или конско евангелие, както се изразява той. Изтупваше прахоляка от дрехите си, изгубил ума и дума, и нямаше да може да ми възразява.

— Видиш ли, Панчо — рекох. — И волът си избира противници според своята сила. А ти биеш по-малките от тебе, дори и момичетата. Ако не искаш да бъдеш човек, бъди поне вол.

— Я вол — отвърна Панчо, който учеше немски в Алианса, а това на немски значело „така е“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.